proLékaře.cz | 31.10.2026

MUDr. Pavel Jerie se dožívá 90 let

Dne 9. prosince se dožil 90 let český kardiolog MUDr. Pavel Jerie. Po promoci nastoupil na interní oddělení v Mostě, od roku 1956 zastával funkci krajského kardiologa v Ústí nad Labem. Byl jedním z prvních krajských kardiologů po složení obávané atestace z kardiologie u prof. Broda.

V roce 1968 se angažoval v Pražském jaru a stal se členem předsednictva nové Lékařské společnosti. Po srpnových událostech odešel do exilu, nejprve pracoval krátce u firmy Wander, od r. 1972 u basilejské farmaceutické firmy Sandoz (dnes Novartis). V Basileji se dr. Jerie zasloužil o registraci některých farmak, mj. Viskenitu, Estulicu a Spiraprilu a za zásluhy o rozvoj antihypertenziv mu bylo v roce 1989 uděleno vyznamenání Distinguished Leadership Award.

V české lékařské veřejnosti byl dr. Jerie znám především jako autor vynikající učebnice Kardiologie praktického lékaře (SNZL 1964 a 1967), která byla napsána na základě znalostí patologické fyziologie školy prof. Paula Wooda. Z této publikace se učily i internisté před atestacemi.

Po roce 1989 se dr. Jerie opět aktivně zúčastnil odborného života v tehdejším Československu. Zde organizoval studii sponzorovanou firmou Sandoz o vlivu inhibitoru ACE spiraprilu v léčbě chronického srdečního selhání, které se zúčastnilo 17 pracovišť v celé ČR i SR. Objevoval se na kongresech České kardiologické společnosti a České společnosti pro hypertenzi, jichž se stal čestným členem, byl členem redakční rady Časopisu lékařů českých. Pečlivě sledoval zahraniční i českou odbornou literaturu a v článcích diskutoval o aktuálních problémech kardiologie. Za zvláštní zmínku stojí článek Třicet let balónkového katétru (Čas Lék čes 2004; 143: 866–871), který rádi připomínáme v roce 50. výročí Gruntzigova instrumentária. Článek je dokladem literárních schopností dr. Jerieho.

V roce 2009 vyšla vzpomínková kniha dr. Pavla Jerieho Pro koho je medicína? Světem za lepšími léky (Praha: Academia 2009, edice Paměť), ve které popsal svůj složitý, ale krásný a bohatě naplněný život, vč. řady odborných názorů a postřehů vyplývajících z dlouhé klinické i výzkumné lékařské praxe.

Bylo málo lékařů, kteří i po odchodu do emigrace zůstali bytostnými Čechy s četnými vazbami na české odborné prostředí. Vzhledem k délce života strávil v Severočeském kraji relativně krátkou dobu, přesto zanechal trvalou stopu mezi lékaři i pacienty pro svou odbornost, svým přístupem k okolí i smyslem pro humor.

Milý Pavle,

přejeme Ti, abys ještě dlouho mohl sledovat dění v současné kardiologii a vypil ještě hodně šálků čaje, který umíš tak báječně vařit.

Michal Fejfuša a Jiří Vítovec
za redakční radu
Kardiologické revue – Interní medicíny
a přátele